Ч. 91. Второк 9 мая (26 цьвітня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З цісарскої гостини в Будапешті. — З балканьского півострова. — Справа марокканьска — Ворохобня в Мехіку.

Як зачувати, виїде єго Вел. Цісар на 8 до 10 днів з Будапешту до Ґеделї. — „Zeit“ доносить, що вість подана деякими ґазетами, мов би оногдашна авдиєнция наслїдника престола, Архікнязя Франца Фердинанда у Цісаря мала на цїли обговорене подрібностий ревії войскової маючої відбути ся в Будапешті — викликала в кругах войскових веселість. Фаховці вказують іменно на то, що навіть о много важнїйші справи войскові залагоджує ся в письменній дорозї. Згадана ґазета доказує, що причиною авдиєнциї було обговорене дуже важних справ, які відносять ся до наслїдства престола.

Так само неправдивою єсть чутка, яку пустив берлиньский „Local Anzeiger“, мов би тота авдиєнция стояла в звязи з якоюсь подорожию Архікнязя до Петербурга. „N. fr. Presse“ на основі інформаций з міродайної сторони заперечує тому рішучо.

Із Солуня доносять: Від вчера по полудни прибуло тут 7 транспортових пароходів з анатольским войском. Войско то відійде в сторону як до Косова. Хоч говорять, що войско то спроваджено в тій цїли, щоби відбула ся ревія султаньска коло Пріштіни, то однак покликане так великого числа войска уважають тут за демонстрацию против домашних ворохобників і тих, що їх піддержують за границю. Нема здаєсь і сумнїву, що се як і саму гостину султана в зворохобленій провінциї треба уважати коли вже не за що иншого то що найменше за грізну демонстрацию Турєччини.

Повисші погляди здаєсь потверджувати хоч би лиш той факт, що турецкий міністер війни видав приказ змобілїзованя 14 округів краєвої оборони. Дальше доносять із Скодару, що три лоди торпедові прибули до Шінджу, щоби недопустити до перепачковуваня оружия для ворохобників і недати добровольцям, що ідуть ворохобникам на поміч, висїдати на беріг. З Солуня вислано один баталїон стрільців до вілєту Косово а то зі взгляду на то, що альбаньска аґітация в тім вілєті почала в послїдних часах прибирати великі розміри.

В справі марокканьскій доносять з Парижа: На радї міністрів заявив оногди міністер справ заграничних, що султан Мулей Гафід звернув ся до французкого консуля у Фезї з просьбою, щоби дав сейчас до Парижа знати, що султан просить о можливе прискорене експедициї Брілярда, позаяк положене у Фезї єсть дуже критичне і кождої хвилї треба сподївати ся нової ворохобнї. Положене єсть тим грізнїйше, що племена над рікою Себу, котрі доси стояли по сторонї султана, покинули єго. Рада міністрів приняла ту заяву до відомости і удїлила войскам француским в Марокку відповідної інструкциї.

З Мадриду доносять: Іспаньске правительство наміряло запротестувати перед державами против походу француского войска в Марокку, однак відступило від того наміру, щоби уникнути сцисиї з Францию, з котрою бажає удержати дружні зносини. Потверджує ся однак вість, що Іспанія поробить в Парижи дружні представленя в справі француcкої інтервенциї в Марокку. Правительство мадридске побоює ся, що француcке войско могло би тревало обсадити деякі точки в Марокку, що спонукало би Іспанію до такого самого поступленя особливо що дружні для Іспанії племена в сторонах межи Цевтою а Тетуаном терплять дуже в наслїдок рабунків. Коли француcкі войска будуть дальше машерувати, одержать іспаньскі войска приказ вимаршу не лиш з Цевти але й Мелїлї і Лярееш.

В справі мехіканьскій треба занотувати слїдуючі вісти: З Мехіка (столиці) доносять,

---

7)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

2.

Ґісгібль.

Бути в Карльсбадї а не знати про Ґісгібль (Giesshübl), се майже не можливе, а бодай не повинно бути у того, хто по карльсбадскій курациї прийшов до сил і має бодай трохи змислу для краси природи. З Карльсбаду до Ґісгібль всего лиш 11 кільометрів, отже як раз так далеко як зі Львова до Сихова; можна би й пішки зайти, але можна поїхати й зелїзницею. Яко місце купелеве не має Ґісгібль сьвітового значіня, хоч би вже лиш длятого, що лежить під Карльсбадом а відтак і єго студенї жерела квасної води мимо красного положеня самої місцевости не могли надати єму тої слави, яку має Карльсбад. За то ґісгіблерска квасна вода або т. зв. „Ґісгіблєр“ має сьвітову славу і розходить ся міліонами фляшок по цїлім сьвітї.

Ґісгібль лежить в долинї ріки Еґери коло села Родісфорт під горою Пухберґ (Бухберґ) або Пухштайн, від котрої і цїла місцевість має подвійну назву Ґісгібль-Пухштайн. На яких 40 метрів понад долиною добувають ся із згаданої гори жерела квасної води, про котру першу вість маємо з 1522 р. Тодїшний одинокий лїкар в Карльсбадї Паєр де Кубіто розповідає, що селяни привозили з Пухберґа квасну воду возами до Карльбаду і продавали єї там за найлїпшу воду до пития. Друга вість з 1613 може навіть послужити за доказ, що Ґісгібль причинив ся також до сьвітової слави Карльбаду. Якийсь Райденїюс так каже о ґісгіблерскій водї: „Положені близько Карльбаду квасні жерела Бухберґа збільшають славу карльсбадских жерел і роблять ужиток їх приятнїйшим і спасеннїйшим“.

Вже в 1689 р. велїв властитель більшої маєтности в Ґісгібль ґр. Герман Чернін згадані жерела яко жерела цїлющої води обмурувати, але аж в другій половинї минулого столїтя став Ґісгібль-Пухштайн дїйстно курацийним місцем, а вода в єго жерел зачала розходити ся по цїлім сьвітї. Властителем, чи радше поки що посесором жерел стала від 1867 р. знана загально віденьска фірма Генрих Маттонї, котра займає ся продажию і висилкою всїляких мінеральних вод. Маттонї побудував там поміщеня для гостий, елєґантні льокалї реставрацийні і салї, дім купелевий і заведене для курациї студеною водою, а що найважнїйше просторий будинок для висилки ґісгіблерскої води і великі маґазини, а крім того будинки для робітників всїляких своїх урядників числом около 400. Великий парк і красні плянтациї надають місцевости ще більшої краси і роблять єї для недужих тим милїйшою і догіднїйшою для піднесеня їх здоровля.

Ґісгіблерска вода має в собі богато квасу вуглевого, котрий надає їй приятного квасного смаку, а крім того ще й соду та надає ся дуже добре яко лїк особливо на катари жолудка і кишок і длятого уживають єї дуже часто замість звичайної води до пития та спроваджують в більшій скількости. Се спонукало Маттонього взяти ся до розсилки сеї води на більші розміри. В 1873 р. став Маттонї властителем цїлої посїлости в Ґісгібль. Тодї розширив він будинки і маґазини для висилки води, казав зробити водопроводи на звичайну воду і розпочав висилку на великі розміри. Варто придивити ся, як то все відбуває ся почавши від полоканя фляшок аж до етикетованя.

Отже насамперед входимо до великого будинку з просторим цементовим басеном, до котрого сходять ся рури з пять водопроводів, котрими доплиєає звичайна вода і одна рура, що доводить теплу воду. В тім басенї, у водї, що має 30 степенів тепла, мокнуть фляшки через кілька годин і робітниці тут їх виполікують і виймають а відтак ще раз полочуть на механїчних приладах при тисненю 3 до 4 атмосфер а наконець ще раз сполікують руками і обтирають. Готові фляшки витягає відтак дротяна зелїзниця на гору до жерела, де їх мають наповняти квасною водою.

Басен жерела, з котрого напускають воду до фляшок, знаходить ся більше як на метр високо понад місцем, де фляшки наповняють. Тут знаходять ся при басенї краники особенної конструкциї, на кінци котрих знаходять ся металеві рурки, що сягають аж на сам спід

що єсть річию безсумнївною, що зі взгляду на поважну ситуацию і жадане населеня, президент Діяз уступить а тоді настане спокій. З Вашінґтона знов доносять: Кабінет радив над станом справи в Мехіку. Ухвалено, що Сполучені Держави удержать stastus quo. Поки що не будуть висилати ся нові відділи война до Тексаса ані не відійдуть воєнні кораблї на мехіканьскі води, заким президент Тафт не набере переконаня, що нема надії иншою дорогою завести мир в Мехіку.

Новинки.

Львів, 8 мая 1911.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский повернув вчера до Львова.

— **П. Прокуратор скарбу** др. Кароль Енґель вернув з Кракова і обняв урядоване.

— **Недуга п. Міністра зелїзниць дра Ґломбіньского.** З Відня наспіла вчера вість, що пан Міністер зелїзниць др. Ґломбіньский занедужав в суботу по полудни на запалене слїпої кишки серед так поважних проявів, що треба було ще того самого дня перевести операцию. Доконав єї в санаториї Лева радник Двора др. Гохенеґґ в асистенциї дра Льоренца і ординуючого лїкаря дра Боґдана. Операция удала ся зовсїм добре і стан недужого єсть вдоволяючий.

Др. Ґломбіньский ще в суботу рано отворив з Архікн. Леопольдом Сальватором виставу робіт зелїзничників, але вже відчував, що з ним щось недобре, а секретар міністериялький др. Старжевской навіть радив єму, щоби положив ся. Др. Ґломбіньский не хотів однак того зробити. По полудни однак стан недужого так погіршив ся, що треба було завізвати дра Боґдана а той сконстатував сильне запалене слїпої кишки і радив зараз перевести операцию. Стан був вже так грізний, що кількагодинна проволока могла би була довести до катастрофи; грозило вже кождої хвилї пукнене очеревної.

Др. Ґломбіньский піддав ся операциї, котра тревала несповна пів години. О 10 год. вечером др. Ґломбиньский пробудив ся з наркози і горячка попустила.

Нинї наспіла з Відня така вість: Стан здоровля міністра зелїзниць дра Ґломбіньского по операциї дає оправдану надію, що Міністер в розмірно короткім часї верне вповнї до здоровля. Стан пацыента в протягу ночи з суботи і в неділю рано поправив ся, теплота, котра перед самою операциєю дійшла була до 39 8 степ., спала в неділю рано на 37·3. Стан обєктивний єсть зовсїм добрий. В неділю по полудни о 5 год. поминувши невеликі болї мав ся др. Ґломбиньский зовсїм добре.

— **Письменний іспит зрілости** в ц. к. акад. ґімназиї у Львові зачне ся в четвер дня 11 мая 1911 о 8 год. рано, а устний дня 2 червня 1911.

— **Дяківский іспит кваліфікацийний.** Архікатедральний уряд парохіяльний у Львові подає отсим до відомости інтересованих, що кваліфікацийний іспит дяківский відбуде ся дня 15 с. м. о год. 4 по пол. в канцеляриї митрополитальної консисториї. Наміряючі піддати ся тому іспитови мають передтим внести письменну просьбу, долучаючи до неї метрику хресту, сьвідоцтво моральности і шкільне до митрополитальної консисториї. Того дня по іспитї буде ся принимати кандидатів на опорожнені місця до дяківскої бурси при гр. кат. митр. капітулї. Запримічує ся однак, що прийме ся лише тих кандидатів, що не переступили ще 18 року житя.

— **Число слухачів у львівскім унїверситетї.** В шкільнім роцї 1911 записало ся на австрийскі унїверситети загалом 28.662 слухачів і слухачок звичайних і надзвичайних. В львівскім унїверситетї записало ся на богословский видїл 349 зв. слух., а 5 надзв. слух., на правничий видїл 2.934 звич. слух., 4 надзв. слух., на лїкарский видїл 356 зв. слух., 7 надзв. а 66 звич. слухачок, на фільософічний видїл 509 звич. слух., 148 надзв. слух. а 200 зв. слухачок, 171 надзв. слухачок. Зі всїх австрийских унїверситетів має найбільше число слухачів унїверситет у Відни.

— **Ще про крадіж на двірци в Яслї.** Про крадіж на двірци в Яслї, о котрій ми вже доносили, наспіли ще слїдуючі подробицї. В неділю дня 30 цьвітня рано вийшло на прохід поза місто в корчі лозини над Вислокою кількох хлопців. Тут побачили, як вітер розносив між корчами аркуші паперів, якихсь плянів і т. п. Побігли в ту сторону і на велике диво знайшли досить велику зелїзну касу, очевидно розбиту, з котрої вітер викидав папери. Отже побігли чим скорше до міста та оповіли про се родичам а ті повідомили жандармерию. Стверджено зараз, що найдені документи се незвичайно важні мобілїзацийні пляни і що они походять з зелїзничого уряду. І справді по отвореню бюра начальника секциї консервациї доріг на зелїзничім двірци стверджено, що пропала звідтам зелїзна вертгаймівска каса, прикріплена обручем до стїни важка яких 150 кґ. Находила ся в нїй крім найдених важних документів готівка 6.131 К. Заряджене слїдство впало сейчас на слїди злодїйскої шайки, зложеної з Єрухема Ґольда, Пінкаса Штерлїнка і Жигмунта Мацейовского, всїх з Ясла. Ґольда, що був герштом тої шайки, арештовано в Яслї, а Штерлїнк і Мацейовский утекли на Угорщину.

— **Огнї.** В ґалянтерийнім склепі Б. Штаркової при ул. Ягайлоньскій вибух оногди вечером огонь в наслїдок того, що хтось з гостий кинув недокурок папіроса на лежачі на земли папери. Завізвана сторожа пожарна загасила небавком огонь. Шкода незначна і була в части обезпечена. — Оногди вибух огонь в Сокільниках під Львовом в тамошнім дворі. Скінчило ся на тім, що згорів дах над домом призначеним для двірскої служби.

— **Третий конкурс на памятник Шевченка в Києві.** Дня 1 мая вечером в київскій, городгородскій управі відбуло ся засїдане обєднаного комітету будови Шевченкового памятника. На засїдане прибули члени комітету: І. Дяков, І. Щитковский, А. Кобець, П. Малицка, В. Леонтович, Є. Чикаленко, О. Русов, С. Русова, Л. Старицка-Черняхівска, М. Лисенко, М. Сїніцкий, Г. Шерстюк і Л. Жебуньов. Насамперед обговорювано справу місця для памятника. Як відомою, київска громадска дума призначила гірше місце для памятника на площі на розї улиць Пушкиньскої і Караваївскої. В сїй справі в комітетї завелись дебати. Деякі з членів протестували против сего місця, предкладаючи инші місця. При голосованю, чи протестувати проти сего місця, чи не протестувати, більшостию голосів (8 проти 5) постановлено не протестувати, а оставити право потім зняти питане про місце для памятника. Дальше розглянено проект памятника роботи різьбаря Балавеньского, який дістав другу нагороду. Після огляду доставленого на засїдане, вже перепробленого проекта д. Балавеньского члени комітету більшостию голосів проти двох постановили проект відкинути і оповістити тре-

фляшок. Коли робітник підставить фляшку і відкрутить краник, то до фляшки напливає з жерела вода, але не випускає із себе ні трошки вуглевого квасу. Скоро фляшка наповнила ся, робітник подає єї машинї до коркованя, котра за одним ударом підойми закорковує фляшку. До коркованя уживають корків з найлїпших катальоньских коркових дубів а автоматична машина випалює на тих корках назву фірми. По закоркованю спускають фляшки знов дротяною зелїзницею на долину до робітнї, де на фляшки верх корків накладають цинові капслї і остаточно налїплюють етикети. Додати ще потреба, що заким фляшки по вимитю і сполоканю вишлють на гору до жерел а також перед наповненєм і по нанаповненю та перед запакованєм, кілька надзирательок добре кожду фляшку оглядає.

Поміщеня для висилки, що знаходять ся понизше одного жерела, суть на чотириста кроків довгі і складають ся з пять домів а понизше другого жерела так само довгі складають ся з чотирох домів. Всї ті доми сполучені з собою малою зелїзницею, по котрій їздять малі отверті ваґони до перевоженя всїляких материялів. Контора сего заведеня єсть сполучена телефоном зі всїми будинками а крім того ще й з конторою в Карльсбадї. З початком минулого столїтя висилано річно около 150.000 буркутівок ґісгіблерскої води, тепер висилають єї 5—8 міліонів фляшок річно.

3.

В угорскім болотї.

Між луками а лїсами пливе ріка Ваґа на полудне; зелені, лугами зарослі острови, але й такі, на котрих ростуть високопенні дерева, розділяють ріку на розтоки, котрі то сполучають ся, то знов розділяють ся. Понад лїсами вздовж берегів творять синї вершки карпатского підгіря хороші рамцї до цїлого сего мирного образа. Там, де нинї чайковий міст сполучає східний гостинець з місцевостию Пісчани, з німецка Піштіян а по мадярски Пиштієн (Pöstyen) — знане в сьвітї а особливо у нас в Галичинї угорске купелеве місце — волочили ся колись — то було в 1599 р. — турецкі їздцї і побачили здивовані з берега, як громадка людий, мужчини і женщини сходили ся над Ваґою, розбирали ся і лїзли в якісь ями, що були саме коло ріки. Коли вже досить людий посходило ся, Турки пустились в брід, напали на них, порубали більшу часть з них на смерть, Аллахови на славу, а немногих ще до чогось придатних забрали в неволю. При сїй нагоді мабуть і придивили ся тим ямам близше та побачили, що в них єсть якась зеленава вода, яка заносить сїркою і густе зеленаве болото, ніби якийсь намул.

Як звістно, магомеданьскі народи зі сходу любують ся в лїсах і водах, пливучих, цїлющих або у водах, що можуть хоч би лиш спрагу угасити, отже можна припускати, що й Турки, доки були в сих сторонах — їх найдальша на півночи мошея стояла в Кошицях — висиджували також під розлогими дубами і буками та купали ся в тих ямах. Перед тим ще зробили они на свій лад порядок в Піщанах, знищили все і зрабували, а оставили лиш то, що належало до купелїв. Що того не богато було, не треба й казати, але що таки щось мусїло бути, виходить з того, що якийсь Бенешовіюс в 1642 р. латиньскими стишками виписав славу сїй місцевости і каже, що недужі, які приїзджають до Пісчан, мають там дуже велику вигоду.

Чайковий міст веде нинї до острова з жерелами, а звідтам іде деревляний міст скріплений зелїзом через головну розтоку Ваґи до місцевости Пісчан — великого села, котре мимо того, що велике, щезає поза величезними і розлогими тополями. Попри малу церковцю, що подобає більше на велику каплицю і стоїть в тім місци, де побіч починає ся міст на Вазї, суне нарід через цїлий день до купелї і звідтам назад.

Як колись говорило ся, що в Радецкого таборі знаходить ся Австрия, так можна сказати, що в Пісчанах єсть Австро-Угорщина. В супереч всїм сварливим спорам полїтичних партий жиють тут люди в найбільшій згоді. По селах стикають ся Славяни з Мадярами, по більших місцевостях суть і Нїмцї. Тут в Пісчанах ідуть побіч себе Чехи і Нїмцї, Русини і Поляки, християни і Жиди; славна „рівнорядність“, котра в полїтицї грає так велику ролю, признає ся тут кождому. Клясичними в своїм роді взірцями для сцени суть польскі Жиди, які тут з'їздять ся в значнім числї, щоби свої трупіш іючі кости купати в цїлющім жерелї і мочити в болотї. Они всї що до одежі, краски і волося ніби уніформовані. Зпід чорного, мягкого капелюха звисають по обох боках голови пейси, мов тягникорки, довгі аж майже по землю кафтани вкривають холяви повикривлюваних чобіт а чи мають яке біле на собі, того на них нїколи не видко. Під пахою носять з собою руді коци, котрі притискають до себе мов би якісь скарби. Біля до купелї їм не дають та й може добре, що сим гостям визначують окреме місце на купелї.

(Дальше буде).

тий міжнародний конкурс. Комітет розглянув відтак внесене зробити поправку в умовах конкурса: щоб памятник був в дусї народнім національнім. Сю пропозицию більшостию голосів відкинено.

Услівя третого конкурсу, приняті комітетом, такі: На конкурс можуть бути доставлені тільки різьблені моделї. Розмір ескізів $^{1}/_{10}$ природної величини. Розмір постатї памятника — до подвійного зросту людини. Постава і убранє поета залежить від фантазиї художника. Памятник мусить обійти ся від 100 до 150 тисяч карб. Материял для памятника — бронз і камінь. До моделів повинні бути додані письменні пояснення з описом ідеї памятника і підрахунок вартости підстави постатї і инших частин. Окрім того художник повинен зазначити плату за те, що виготуе моделї в природній величинї усї різьбарскі частини памятника і плату за подрібні підрахунки. Ескізи мусять бути доставлені до будинку київскої городскої думи не пізнійше як до 3-ої години 2-го січня н. ст. 1913 р. На ескізї неодмінно повинен бути девіз, в запечатаному пакетї під тим самим девізом повинно бути написане повне призвище автора ескіза. Нагорода призначена тільки одна – 3000 карбованців. З представлених на конкурс проектів, — той проект, що дістане нагороду, стане власностию обеднаного комітета, а не нагороджені проекти з нерозпечатаними пакетами будуть повернені особам, які покажуть посьвідки надачі. Не приняті моделї, які не будуть за місяць забрані авторами назад, стануть власностию комітета. Конкурс не відбуде ся, коли доставлені проекти постановою жюрі не будуть признані гідними премій в присутности половини членів, більшість $^{2}/_{3}$ голосів, при меншому числї $^{3}/_{4}$ голосів.

— **Дрібні вісти.** День сьв. Юра старали ся і львівскі злодії відсьвяткувати по свому і пішли на празник до церкви сьв. Юра. Одного з них, нотованого злодія Йосифа Гітта прихопив п. Ґалянт в хвили, коли той упхав свою руку до єго кишенї. Злодій той пішов на покуту до арешту. Другому однак удало ся витягнути А. Феникови з кишенї полярес, в котрім було около 30 корон. — Якийсь В. Болїбржух з Заруддя згубив у Львові книжочку гал. каси ощадности на 600 кор., а п. Рожа Бухштаб згубила золотий ковток з сафіром і 11 брилянтиками. — В пасажу Міколяша знайдено золотий дамский годинник з трома дармовісами і срібним ланцушком. На одним з дармовісів єсть напись: „Від тїтки Зосї". — На поліцию вголосив ся робітник Іван Корчак із Зашкова і подав, що він пробив ножем в черево Івана Ґнота, котрого відставлено до шпиталю. Він допустив ся того в злости підчас сварки. Корчака замкнено в арештї.

— **Дальші вісти про катастрофу під Медикою.** Завалений розбитими ваґонами шлях вже на стілько очищено, що можуть туди переходити поїзди. До Медики приїхав дир. Рибіцкий і до служби телеґрафічної покликав телеґрафістів з Перемишля. Факт сей поясюють тим, що до катастрофи причинив ся телеґрафіст в Медиці п. Дуркач, котрий в часї неприсутности урядника руху п. Чайкевича змінив на власну руку уставлений для поїзду ч. 170 сиґнал „вїзд вільний" на „заборонений" а також сиґнал для поїзду ч. 71, котрий урядником руху ще не був порішений. Сконстатовано також на годиннику машиновім, що поїзд ч. 170 вїзджав на стацию зі скоростию 36 кільометрів, замість приписаних 10 кільометрів на годину, внаслїдок чого вїхав на стацию не лиш скоро, але й о 11 мінут за вчасно.

На стациї в Медиці доконано секциї тїла бл. памяти Богуславского, жертви катастрофи. Сестра убитого, котрій він за житя помагав, постановила позивати дирекцию зелїзниці о відшкодоване. Часть товарів, які ще удало ся позбирати в порозбиваних ваґонів, а іменно мясо і яйця продано опогди на публичній ліцитациї за 1.000 кор.; за кільоґрам мяса плачено пересічно 4 сотики а за 5 яєць 1 сотик. Инші товари знесено до маґазинів зелїзничих.

Телеґрами.

Відень 8 мая. Найвисшим рішенем з дня 11 цьвітня с. р. Цїсар затвердив вилучене 21 бриґади кавалерий з дивізиї кавалериї в Станиславові і підпорядковане єї безпосередно під команду 11 корпуса. Дальші зарядженя будуть видані в дорозї розпорядженя.

Відень 8 мая. Міністер зелїзниць др. Ґломбіньскаій перебув ніч добре. Спав без перерви до 9 год. а по обудженю чув ся відсьвіженим. Стан єго здоровля єсть вдоволяючим.

Відень 8 мая. Бюро кореспонд. довідує ся, що з найв. уповажнення міністра зелїзниць дра Ґломбіньского в часї єго недуги буде заступати міністер др. Залєский.

Київ 8 мая. Вистрілом з револьвера хотів відобрати собі житє бувший київский віцеґубернатор Чіхачев, однак лиш легко зранив ся.

Мехіко 8 мая. Президент Діяц заявив якомусь дневникареви, що готов уступити, скоро настане спокій.

Петербург 8 мая. „Реч" доносить, що в Харбінї знов настало занепокоєнє. Сподівають ся недалекої війни з Хіною. Пекіньскі ґазети пишуть, що Хіна вже зовсїм приготовлена до війни. — „Бірж. Вєдом. доносять, що Япанія порозуміла ся з Росиєю що до подїлу Манджуриї. Япанія хоче забрати полудневу, Росия північну часть.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

— **Подорож довкола землї,** весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педаґоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

Оповіщене.

Подаю сим до відомости всїм інтересованим, що від пять (5) лїт занимаюсь копанем керниць (студень) в бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кождій порі року і для цїлковитого вдоволеня властителя керниці.

Піднимаюсь виконати і вставити рури до керниць до 50 метрової глубини. Рівнож обовязуюсь ся направити і викінчити розпочаті а недокінчені і зіпсовані керниці иншими а не фаховими майстрами. Близших пояснень і інформаций на жадане подаю устно і письменно.

Іван Лесюк
господар в Ковалївці, п. п. Яблонів коло Коломиї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2** §) 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13. 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щоденъ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: Адам Крахевецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).